

Заради това всякой чловѣкъ, кому-то народный напрѣдъкъ е миль и драгъ, кой-то познава обстоятельства-та, въ кои-то живѣемъ и потрѣбы-ты на врѣмѧ-то, дѣлженъ е да пожертвува чисть отъ свое-то врѣмѧ, отъ свої-тѣ работѣ и отъ свое-то спокойствіе, та всякъ да ся старае за всеобще-то просвѣщеніе на народа ни чрѣзъ отваряніе всіду гдѣ-то ся може Читалица, кои-то служять не само за прочитаніе вѣстницы и другы книги, нѣ за всеобще разытіе умно-нѣравственный и вещественъ напрѣдъкъ и сдруживаніе на всички слоеве отъ съгражданы-ты на едно място. Читалица-та, по край другы-ты си многоразлични дѣжности, кои-то има да испѣняватъ, щѣть ся стараѣтъ да распространяватъ просвѣщеніе-то и да разбуджатъ народнѣ-тѣ свѣсть у народа по села-та чрѣзъ отваряніе у всяко по едно училище. Тѣ щѣть ся погрыжатъ и за отваряніе всіду, по градове-ты и у поб-голѣмы-ты общины, праздничны училища, въ кои-то да ся учить трѣговскы-ты и иснафлайски слуги и работницы на четеніе и писмо и обще образованіе; защо-то доклѣ бѫде по между ны незнаніе и глупость, ако ще бы и у най-долинѣ рѣкѣ хора, до тога щѣть бѫджатъ и всякаакви злины, отъ кои-то ще тегли нѣравственный ни и вещественъ напрѣдъкъ.

ПИСМО ДО БЪЛГАРСКЫ-ТЫ ЧИТАЛИЩА.

На сегашно врѣмѧ на нашій езыкъ се издаватъ десятина періодическа списанія и се печататъ отъ 20 до 30 книжки ежегодно. Това е единъ красноречивъ и утѣшителенъ знакъ, че наша-та писменность се вече съживи и възроди. Иска се сега да обѣрнемъ най-голѣмо внимание за изравненіе правописаніе-то си, за изработванье единъ общъ органъ на наша-та писменность, единъ общъ писменъ езикъ. Като сме увѣрени, че тази настоятелна нужда еднакво живо съзнаватъ всички-тѣ ни просвѣтени родолюбци, и че всеки отъ тѣхъ на радо срѣдце би помогнѣлъ, съ что може, за удовлетвореніе-то й, ние се осмѣлихме да се отнесемъ съ слѣдующи-тѣ си бѣлежки къмъ Български-тѣ читалища, тѣзи средоточия на най-просвѣтени-тѣ и най-